

Eva Braun

Indigo

Ponekad me proguta tama
gusta kao bioskopski mrak
ponekad izlazis sama
na mesta gde izlazim i ja
I posle zatvorim vrata,
cekam svoj najbolji strah
dok ti kontrolises vreme
tiho, sat po sat

Stihovi su tajna pisma
slusas ih sa radija
ponekad ne kazem nista
tisina je sasvim dovoljna
U kisi poslednjih dana
stize moj najjaci strah
dok ti kontrolises vreme
polako, kap po kap

Ref.

I noci prolaze ispod indiga
ja lezim i mrak me pritiska
pod hladnim neonom se prisijava
I svaki put sve je isto kao pre
ja cekam i talas pocinje
i samo ponekad cujem korake

Ref.